

Schriftlezing:

LUCAS 2 : 40 - 52

"BEZIG MET DE DINGEN VAN VADER"

DOOR KLAAS DE BOER

"Wist u niet dat Ik bezig moest zijn in de dingen van Mijn Vader?" Ja, dat is een uitspraak van Jezus tegen Zijn ouders. Ik vind hem niet fijn besnaard, nee, ik vind hem eerder brutaal. Jezus, kun je de ongerustheid van je ouders dan niet begrijpen? Jezus, je ouders Jozef en Maria, waren je letterlijk kwijt. Ja, Jezus was bezig geweest met een andere taak. Discussiërend hadden ze Hem gevonden in de tempel. Fel in discussie en vragen stellend aan leraars, leiders en Farizeeërs. Hij viel op door Zijn kennis en Zijn kwaliteit. Jezus was daar in de tempel bezig met de dingen van Zijn Vader. Jezus was Kind van Vader. Eén van de vragen die ik aan de leerlingen wel eens stel is: "Wie had er nu twee vaders?" Enkele scherpen vertellen me dat en ze zeggen: "Dat is de Here Jezus! Die had Jozef als vader en die had God als Vader." Twee vaders. Maar bezig zijn in de dingen van Vader, dat is de Vader met een hoofdletter. Dat is de Here God Zelf. Hij was niet bezig met de dingen van vader Jozef daar in de timmerschuur, nee, Hij was bezig met de dingen van God Zelf. Op twaalfjarige leeftijd was Hij meegegaan met vader Jozef op weg naar Jeruzalem. Bezig in de dingen van Vader.

Gelukkig, aan het einde van dit hoofdstuk staat dan weer: "En Hij was hen onderdanig..." Hij luisterde naar hen, heel gewillig. En Maria heeft al die woorden in haar hart bewaard.

Als je over deze geschiedenis nadenkt, dan krijg je automatisch de vraag: "Is er wat meer bekend over de jonge jaren van de Here Jezus?" Nu, Hij zal vast geleerd hebben in Zijn jonge jaren om vader te zeggen: abba, vader. Dat zijn vaak de eerste woorden die een kind leert: vader. En Hij zal vast met Zijn buurjongens hebben gespeeld. En Hij zal in de timmerschuur van vader Jozef hebben geleerd om, ja, om timmerman te zijn. In de rooms-katholieke traditie worden er verhalen verteld over de Here Jezus, dat Hij ook wonderen heeft gedaan, dat Hij zelfs één van Zijn vrienden die van het dak gevallen was, heeft opgewekt.

En op een gegeven moment moest vader Jozef Hem corrigeren omdat Hij op de sabbat, als je niets mocht doen, aan de kant van een rivier zat te boetseren met klei. Hij boetseerde vogels. Toen waren er mensen gekomen en die hadden tegen Jozef gezegd: "Wat moet je nu met die Jezus van je? Die is op de sabbat bezig." Toen was vader Jozef gekomen en die had geroepen: "Jezus, waar ben je mee bezig?" Hij zag de Here Jezus aan het boetseren en de Here Jezus zei: "Vlieg..." En de vogeltjes vlogen weg. Allemaal van die wonderlijke verhalen.

Maar nu is de Here Jezus twaalf jaar geworden en Hij mag mee naar Jeruzalem. Hij was in de ogen van de mensen volwassen, hij was bar-mitswa. Dat betekent: je mocht zelf offers brengen, je mocht zelf bidden, je had gebedsriemen en je begon naar de synagoge te gaan. Je was zelfstandig, *zoon der wet*: bar-mitswa.

Jozef en Maria gingen op weg om het Paasfeest te vieren. Dat was gevaarlijk in Jeruzalem. Weet u waarom? Omdat op de troon van Jeruzalem Herodes zat. En Herodes was een Edomiet, een nakomeling, een kind van Ezau. Jakob zou toch de grootste zijn? Uit Jakob zou toch de koning voortkomen. En wie zit er op de troon? Herodes... Een Edomiet. "En Jozef," staat er in Matthéüs, "vreesde om daarheen te gaan."

Het was gevaarlijk om in Judéa te wonen en het was ook gevaarlijk om er te logeren, want weet je nog? Een aantal jaren geleden? Een Koningskind geboren en Herodes liet al die kinderen ombrengen in Bethlehem. Toch reisden ze ieder jaar naar Jeruzalem en dan bleef Jezus in Nazareth, daar in het Galilese land achter.

Misschien dat Hij de eerste jaren op de kinderen van Jozef en Maria heeft gepast. Zou best kunnen. En als er moeite was, was Hij daar alleen. Heeft Hij de eenzaamheid beleefd. Toen werd hij twaalf en mocht Hij mee. Huppelend hebben ze Hem meegenomen en hebben ze gezongen: "Jeruzalem, dat ik bemin, wij treden uwe poorten in..." Paasfeest, Pesach, een geweldig feest! Het paaslam, het offerlam werd geslacht. De trompetten en de bazuinen klonken en de mensen zongen! Het was één groot feest! En daar tussenin? Jezus, twaalf jaar.

Hij hield Zijn gesprekken in de tempel en de leraren stonden verbaasd van Zijn kennis. Hij had het Oude Testament bestudeerd en Hij kende dat. Hij had natuurlijk gelezen over iemand die komen zou, die voor mensen moest lijden en sterven en Hij wist: dat ben Ik Zelf.

Nee, Jezus stond daar niet als een wonderkind, nee. Hij was niet dat eigenwijze jochie dat alles begreep. Nee, Hij stond daar als de Zoon van God die de zonde der wereld zou wegdragen. Daarom die uitspraak tegen Zijn ouders: "Wist u niet dat Ik bezig moest zijn in de dingen van Vader?" Hij wist dat Hij heel dicht bij Vader moest zijn. Daarom voelde Hij Zich thuis in Jeruzalem. Daarom voelde Hij Zich tussen al die leraren in als een vis in het water en vergat Hij de tijd. De tempel was Zijn huis, dat was Zijn thuis. Want de tempel was het huis van... Vader. Daar was Hij veilig, daar was Hij safe. Daarom ging Hij zo graag naar de kerk en daarom bad Hij zo graag. Bezig zijn in de dingen van Vader. En dat is zo het hele leven gebleven. Het leven is een leerproces: groei naar volwassenheid.

Die laatste zin in die tekst is heel belangrijk. Daar worden vier dingen genoemd die belangrijk zijn. "Het Kind nam toe in wijsheid." Ja, wijsheid is dat je heel veel letters hebt gegeten. Wijsheid wil misschien ook wel zeggen, dat je veel weet. Maar wijsheid betekent levenswijsheid en inzicht. Zoals sommige mensen wel hebben, die helemaal geen scholing hebben gehad: ze zijn wijs. Zoals sommige mensen die de Here God kennen en die wijs zijn. Daar durf je mee te praten. Die hebben levenswijsheid. Nu, dat had Jezus: levenswijsheid.

"Hij nam toe in grootte..." Hij groeide. Zijn kleren werden te klein. Hij werd sterker, Hij werd groter. Hij werd ook ouder en Hij wist: Ik word gauw dertig en dan gaat het beginnen. "Hij nam toe in genade..." Genade, dat is het woordje *sympathie* dat hier bedoeld wordt. Hij groeide op onder de vleugels van de Here God. Hij nam toe in grootte, wijsheid, genade..." En dan ontdek je: "Hij nam toe in het leven."

Nu, genade Gods hebben wij ook nodig. Je vraagt je soms af waar het allemaal voor dient. Ik had het daar zo met mevrouw Rood onderweg nog over: "Waar dient zo'n aardbeving in Haiti nu voor?" Waar dient dat nu voor? Ja, je ziet de tekenen van God. Maar nu concreet: kun je dat een plek geven in je leven? Relatie met God, genade... Dat heeft de Here Jezus ervaren in Zijn leven. Hij heeft gemerkt waar het allemaal voor diende. Hij heeft die echte relatie met God gezien.

Heel veel mensen denken dat de Bijbel een droog Boek is. Aan de buitenkant een beetje stoffig. Daar lees je af en toe nog wel eens in, maar daar doe je heel weinig mee. Nee, de Bijbel is geen Boek waar je je aan houden moet. De Bijbel is een stoffig Boek zonder idealen.

Maar Jezus neemt toe en wordt groter en Hij neemt toe in sympathie bij de mensen. De mensen vonden Hem aardig en ze hielden van Hem. En toch moest Hij die opdracht vervullen: bezig zijn in de dingen van vader. Ja, vader is het eerste woord wat kleine kinderen leren. In vader zit een stukje diepte. Ik heb zo'n kleine die op het ogenblik bezig is om woordjes te leren. Dan willen ze graag zeggen: pappa, vader. Twaalf jaar oud is de Here Jezus. Hij heeft het geleerd om Vader te zeggen. Hij moet de schuld wegruimen. Hij weet dat die relatie met God verstoord is en dat Hij gekomen is om het weer goed te

maken. Misschien dat daarom het eerste woord wat Jezus spreekt in de Bijbel is: "Wist u niet dat ik bezig moest zijn in de dingen van Vader?"

Een paar jaar later het kruis van Golgotha. Het laatste wat Jezus zegt: "Vader, in Uwe handen beveel Ik Mijn geest." Vader, het eerste woord wat Jezus leerde en ook het laatste woord dat Hij spreekt: "Vader, in Uwe handen beveel Ik Mijn geest."

Wist u niet dat ik bezig moest zijn in de dingen van Vader? Mensen, we kunnen niet zonder de Here Jezus. Een christen kan niet buiten Hem. Je kunt twee dingen niet alleen: dat is trouwen en dat is christen zijn. Daar heb je een ander voor nodig. En om christen te zijn heb je Jezus nodig. Daar kun je niet buiten. Daar moet je misschien wel een uitroepeten achter zetten, dat je de Here Jezus accepteert en aanvaardt als je Borg en je Zaligmaker en dat je vraagt: "Kom toch in mijn hart." En als de Here Jezus in je hart komt, leer je om Vader te zeggen. Dan ben je bezig in de dingen van Vader.

En nu komt het op ons aan: doen we dat? Nu eens eerlijk, wat houdt ons bezig? Ja, dat deed Jezus als twaalfjarige teveel en dat doe ik te weinig. Bid je nog wel eens? Bezig zijn in de dingen van Vader? Pak je de Bijbel nog wel eens in de hand? Bezig zijn in de dingen van Vader? Lees je misschien wel eens je Dagboekje of een stukje Bijbelstudie? Bezig zijn in de dingen van Vader? Praat je wel eens met mensen over dingen die je bezighouden? Dingen die je raken? Dingen van je eeuwige behoud? Je geestelijke toekomst? Bezig zijn in de dingen van Vader?

Daar word je blij van. Dan ervaar je: ik hoor erbij. Dan voel je je als een koningskind. Dan ga je misschien wel zingen wat wij straks als slotzang gaan zingen: "Ik ben een koninklijk kind door de Vader bemind, en ik mag wonen in 's Konings paradijs." Dan durf je zelfs, net als Jezus, naar Jeruzalem te gaan waar Hij gezocht wordt. En dan ga je op weg naar Jeruzalem en dan zie je rondom Jeruzalem allemaal bergen. Gevaarlijke bergen en daarachter rovers en geweldenaars.

Die heb je ook in je eigen leven: dat er onverwacht ziekte en pijn binnenkomt. Dan zie je ergens als een berg tegenop, maar je weet: ik ga niet alleen. Dan mag je toch, net zoals Jezus, Paasfeest vieren en je mag het Lam zien dat geslacht wordt. Dat heeft Hij je zelf geboden.

Ieder jaar reisden Jozef en Maria naar Jeruzalem. En ze zongen hun liederen: "Jeruzalem, dat ik bemin..." En ze hebben het gezongen:

*'k Sla d' ogen naar 't gebergte heen
vanwaar ik dag en nacht
des Hoogsten bijstand wacht.
Mijn hulp is van de Heer alleen...*

En dan zie je het leven, dan zie je de Here Jezus. Je ziet dat leven van u en van mij en je ziet de toekomst.

*En waar je je heen mag spoeden,
koningskind, kind van Vader,
God zorgt en God zal eeuwig je behoeden.*

Je mag kind van Vader zijn en de uitroep van Jezus mag je bezig houden: "Moet ik bezig zijn met de dingen van Vader?" Ik hoop dat u dat doet. Dan weet je: je toekomst is veilig en je mag gaan met Hem. De Heer zal u steeds gadeslaan en waar g' u heen moogt spoeden, God zal eeuwig u behoeden. Amen.